

SZAKIRODALOM.

Múzeumi és könyvtári értesítő. *A múzeumok és könyvtárak orsz. főfelügyelőségének és orsz. tanácsának hivatalos közlönye.* Szerkeszti *Mihalik József h. előadó.* Megjelenik évenként négy füzetben. I. évfolyam, 1. füzet. Budapest, 1907. június hó 15. Stephaneum nyomda r.-t. 4-r. 60 l. Ára egész évre 10 kor.

A Múzeumok és Könyvtárak Országos Tanácsa és Országos Főfelügyelősége a czimben leírt folyóirat megindításával váltotta valóra azt a régi tervét, hogy megfelelő organumot létesítsen a múzeumi és könyvtári tudomány szakszerű művelőinek. Fényes kiállítású folyóiratával azonban nemcsak a múzeumi s könyvtári technika kérdéseinek tisztázására kíván törekedni, de egyúttal a gyűjtemények szakszerű ismertetésére is kiterjeszkedik s végül odahat, hogy állandó érintkezést teremtsen s tartson fenn ama tényezők között, melyek e fontos közművelődési ügy szolgálatába szegődtek.

»E hármas czél elérésére a folyóirat — mint a lelkes hangú előszó mondja — szakszerű közleményekben fog a múzeumok és könyvtárak feladataival foglalkozni; tárgyalni fogja az azokkal összefüggésben lévő elvi kérdéseket, gyakorlati tanácsal szolgál a gyűjtés módjai s a gyűjteménytárgyak kezelése, fenntartása és tudományos értékesítése iránt, ismerteti a külföldi e nemű intézményeket s az azok fejlesztése terén elért vívmányokat, kimerítőbben foglalkozik a hazai közgyűjteményekkel, bemutatja nevezetesebb tárgyaikat, közrebocsátja szakszerűen megírt katalógusaikat, tájékoztatást nyújt az intézetek évi működéséről és azok eredményeiről, végül pedig mint a Múzeumok és Könyvtárak Országos Tanácsának és Országos Főfelügyelőségének hivatalos közlönye, közli a fontosabb hivatalos ügyiratokat s beszámol mindamaz intézkedésekről, melyekkel e két intézmény a múzeumok és könyvtárak fejlesztéséről gondoskodik.«

E gazdag program megvalósítására évi négy, 7—8 negyed-rétű ívből álló, gazdagon illusztrált füzet áll rendelkezésre, melynek gondos szerkesztése az Országos Tanács és Főfelügyelőség h. előadójának, *Mihalik Józsefnek* az érdeme.

Az első füzet vezetőczikke *Szalay Imre* h. főfelügyelő tollát dicséri, a ki Múzeumainkról czimen a múzeumok építéséről és belső felszereléséről sajtó alatt lévő kézikönyvből nyujt izelítőt. A második főczikket *Ferenczi Zoltán*, az egyetemi könyvtár igazgatója írta A nép- és városi közkönyvtárakról czimmel. A füzet további czikkei: Archaeologiai kutatások *Divald Kornéltól*; Jelentés a debreczeni városi múzeum 1906. évi régészeti ásatásairól, *Zoltai Lajostól*; A könyvtári anyag kiselejtezése dr. *Gulyás Páltól*; Egy régi templomi székről *Mihalik József* szerkesztőtől; Múzeumok és műemlékek *T. G.*-től. Kisebb közlemények s hivatalos közlemények zárják be a tartalmas füzetet, melynek régészeti és műtörténeti részét számos sikerült hasonmás is élénkíti. A valóban előkelő nyomdai kiállítás a Stephaneum r.-t. érdeme. —sp—

Calvi, Emilio: *Bibliografia generali di Roma. Volume I. Bibliografia di Roma nel Medio Evo (476—1499).* Roma, 1906. Ermanno Loescher e Co. (Bretschneider & Regenberg). 8-r. XXIII, 175 l. Ára 15 L.

Közel harmincz esztendő mult el azóta, hogy az olasz földmívelés- és kereskedelemügyi miniszter egy rendeletével életbe lépett a *Bibliografia romana* összeállítására egybehívott bizottság, melynek *Narducci* elnöklete alatt *Castellani*, *Pericoli*, *Cugnoni* s a kit első helyt kellett volna emlitenünk, *Cerroti* voltak működő tagjai.

A *Bibliografia romana* sokat ígérő czíme alatt megjelent munka azonban némi csalódást okozott, mert az örök várost minden oldalról megvilágító könyvészet helyett csupán a római születésű írók lexikonát kaptuk — azt is csonkán, mert a vállalat befagyott.

A mit a bizottság nem tudott, vagy nem akart nyujtani, azzal megajándékozta a tudós világot a bizottság egyik tagja, *Francesco Cerroti*, a ki harmincz évi kutatás eredményeit foglalta össze *Bibliografia di Roma medioevale moderna* című, sajnos ugyancsak csonkán maradt művében. E nagyszabású, hat részre tervezett műnek, ugyanis csupán a *Storia ecclesiastico-civile*-t magában foglaló első kötete jelent meg két évvel a gyűjtő halála után, 1893-ban, *Ottavio Cerroti* gondozásával, s nem kevesebb, mint 9292 számot tartalmazott. A *Cerrotiak* munkájának nagy érdemei, adataik megbízhatósága, bősége és áttekinthetősége közismeretűek; e bibliografia nélkülözhetetlen segédkönyve mindazoknak, a kik Róma egyháztörténetével behatóbban foglalkozni kívánnak. Valóban örök kár, hogy a tervezett további részek, melyek az örök város lát- és térképeit, irodalmi, művészeti, polgári és fizikai történetét tartalmazták volna, nem jöhettek létre.

Emilio Calvi a legújabb római könyvészet összeállítója talán